

GJYKATA EVROPIANE E TË DREJTAVE TË NJERIUT  
SEKSIONI I TRETË

**ÇËSHTJA LASKU DHE TË TJERË KUNDËR SHQIPËRISË**  
(kërkesa nr. 6045/14)

VENDIM  
STRASBURG  
18 nëntor 2025

*Ky vendim është përfundimtar, por mund të jetë subjekt i rishikimit redaktues.*

**Në çështjen Lasku dhe të tjerë kundër Shqipërisë**

Gjykata Evropiane e të Drejtave të Njeriut (Seksioni i Tretë), e mbledhur si një Komitet i përbërë nga:

Úna Ní Raifeartaigh, kryetar,

Darian Pavli,

Mateja Đurović, gjyqtarë

dhe Olga Chernishova, zëvendëssekretare e Seksionit,

Duke mbajtur në konsideratë:

kërkesën (nr. 6045/14) kundër Republikës së Shqipërisë depozituar në Gjykatë, më 31 dhjetor 2013, në mbështetje të nenit 34 të Konventës për Mbrojtjen e të Drejtave të Njeriut dhe Lirive Themelore (Konventa), nga 13 shtetas shqiptarë, me detajet përkatëse të listuara në tabelën bashkëlidhur (kërkuesit), të cilët u përfaqësuan nga z. E. Hicka, avokat i cili e ushtron profesionin në Tiranë;

vendimin për të njoftuar Qeverinë Shqiptare (Qeveria) e përfaqësuar nga Agjenti i saj, z. O Moçka, Avokati i Përgjithshëm i Shtetit, mbi ankesat në lidhje me sigurinë juridike, të drejtat e pronësisë dhe kohëzgjatjen e procedurave, dhe për të shpallur pjesën tjetër të kërkesës së papranueshme;

vërejtjet e palëve;

Pasi diskutoi me dyer të mbyllura më 14 tetor 2025,

Shpall vendimin e mëposhtëm, që u miratua në të njëjtën datë:

**LËNDA E ÇËSHTJES**

**I. RRETHANAT E ÇËSHTJES**

1. Çështja ka të bëjë kryesisht me ankesën bërë në mbështetje të nenit 6 § 1 të Konventës për anulimin nga ana e autoriteteve vendase të tre vendimeve përfundimtare të komisionit të pronave, duke shkelur në këtë mënyrë parimin e sigurisë juridike.

**A. Kuadri i çështjes**

2. Në vitet 1996 dhe 1997, Komisioni për Rikthimin dhe Kompensimin e Pronës Tiranë (Komisioni) i njohu kërkuesve të drejtat ndaj pronës së trashëguar kundrejt tre parcelave toke, me sipërfaqe në total 1,070 m<sup>2</sup> dhe urdhëroi rikthimin e tyre te kërkuesit. Zyra për Regjistrimin e Pronave të Paluajtshme (ZRPP) regjistroi titullin e pronësisë së tokës së kërkuesve.

3. Në vitin 1996, Bashkia Tiranë lëshoi një leje ndërtimi për kërkuesit për ndërtimin e një karburanti në truallin me sipërfaqe 700 m<sup>2</sup>, që ishte pjesë e tokës së rikthyer nga Komisioni. Ndërtimi u realizua në bashkëpunim me kompaninë M. Në vitin 1998, ZRPP-ja regjistroi titullin e pronësisë së kërkuesve për karburantin.

4. Kërkuesit ia kaluan administrimin dhe zotërimin e karburantit kompanisë M me anë të një marrëveshjeje bashkëpunimi, me qëllim ndarjen e përfitimeve në mënyrë të barabartë.

5. Ankesat e depozituara nga kërkuesit kishin të bënin me procedura të ndryshme që ishin të ndërlidhura me njëra-tjetrën dhe kishin lidhje me të njëjtat toka.

**B. Grupi i parë i procedurave**

6. Në vitin 2000, kompania M. bëri një padi civile ndaj kërkuesve me anë të së cilës kërkonte njohjen e titullit të saj të pronësisë për ndërtesën dhe truallin ku gjendej ndërtesa. Kërkuesit paraqitën një kundërpadi ku kërkonin rikthimin e pronësisë. Në vitin 2004, të dyja paditë u rrëzuan nga gjykatat për arsye se marrëveshja midis palëve (shih paragrafin 4 më sipër) përbënte një pengesë në dhënien e titullit të pronësisë secilës prej palëve.

#### **C. Grupi i dytë i procedurave**

7. Në vitin 2003, kërkuesit bënë një padi civile ndaj kompanisë M. ku kërkonin që t'u paguhej pjesa e tyre e përfitimeve. Më 12 mars 2013, Gjykata e Apelit Tiranë (Gjykata e Apelit), e pranoi padinë. Më 22 nëntor 2022, Gjykata e Lartë e la në fuqi këtë vendim, me anë të së cilit njihej detyrimi i kompanisë M. që t'i paguante kërkuesve pjesën e tyre të përfitimeve.

8. Më 13 korrik 2021, kërkuesit u ankuan në Gjykatën e Lartë për kohëzgjatjen e këtyre procedurave. Më 26 korrik 2023, Gjykata e Lartë e rrëzoi ankesën në mbështetje të neneve 399/1 e të tjerë të Kodit të Procedurës Civile, me arsyetimin se çështja ishte gjykuar tashmë dhe se kohëzgjatja e tepërt e procedurave i atribuohet reformës në sistemin e drejtësisë në Shqipëri.

#### **D. Grupi i tretë i procedurave**

9. Pas ndryshimit në Ligjin për Pronat në vitin 2007 (shih paragrafin 16 në vijim) drejtorit të Agjencisë për Rikthimin dhe Kompensimin e Pronave (Agjencia), që kishte pasuar Komisionin, i ishte dhënë kompetenca që të shqyrtonte dhe anulonte, me anë të mocionit të tij ose saj, vendimet e komisioneve dhe të degëve rajonale të dikurshme të Agjencisë. Për shqyrtimin nuk u parashikuan afate.

10. Më 27 nëntor 2007, Agjencia anuloi tre vendimet e Komisionit në lidhje me rikthimin e tokave me sipërfaqe prej 1,070 m<sup>2</sup> për kërkuesit me arsyetimin se komisionit përkatës të dikurshëm i mungonte juridiksioni dhe vendimi duhej të ishte marrë nga një komision i posaçëm. Agjencia argumentoi se Ligji për Pronat i vitit 1993 i jepte komisioneve autoritetin të njihnin të drejtën ndaj pronës dhe të vendosnin për rikthimin e saj, por jo autoritetin për të urdhëruar rikthimin e pronës. Gjithashtu, sipërfaqja e tokës në fjalë nuk mund të rikthehej pavarësisht se ishte e regjistruar si pronë shtetërore (shih paragrafin 18 në vijim). Vendimi me anë të së cilit kërkuesit u njiheshin të drejtat e trashëguara mbeti në fuqi.

11. Në fund të vitit 2007, kërkuesi Bledar Lasku dhe A. K. (kërkuesit Shpresa Kekezi dhe Teri Kekezi trashëgimtarët e tij) e kundërshtuan vendimin e Agjencisë pranë Gjykatës së Rrethit Tiranë (Gjykata e Rrethit), e cila e pranoi padinë e tyre, duke gjykuar se anulimi mbështetej në Kodin e Procedurës Administrative, që kishte hyre në fuqi tre vite pas vendimit të Komisionit. Më 15 shkurt 2010, ai vendim u pushua nga Gjykata e Apelit, që e rrëzoi padinë. Më 28 qershor 2012, Gjykata e Lartë e la në fuqi vendimin e Gjykatës së Apelit. Më 24 prill 2013, Gjykata Kushtetuese gjeti shkelje në të drejtën e kërkuesve për një gjykim të drejtë nga Gjykata e Lartë dhe e ridërgoi çështjen për rigjykim. Pas rigjykimit, më 22 janar 2014, Gjykata e Lartë e rrëzoi apelimin për pikat e ligjit paraqitur nga kërkuesit për herë të dytë, në mbështetje të nenit 472 të Kodit të Procedurës Civile (pa arsye të vlefshme për apelim).

12. Më 10 prill 2015, Gjykata Kushtetuese e rrëzoi ankesën kushtetuese të kërkuesve duke konstatuar se në periudhën kur u gjykua çështja nga Gjykata e Apelit, autoriteti i Agjencisë për të shqyrtuar vendimet përfundimtare ishte ende në fuqi, dhe se vendimet e Gjykatës Kushtetuese nuk kishin efekt prapaveprues (shih paragrafin 16 në vijim).

#### **E. Grupi i katërt i procedurave**

13. Në vitin 2008, kërkuesit paraqitën një padi të re ndaj kompanisë M. Gjykata e Rrethit vendosi të ndërpriste marrëveshjen e tyre me kompaninë, por rrëzoi padinë e kërkuesve për rikthimin e pronës. Ai vendim u la në fuqi nga Gjykata e Apelit dhe Gjykata e Lartë në vitet 2011 dhe 2022, respektivisht. Më 29 maj 2023, ankesa kushtetuese pasuese e kërkuesve ndaj këtyre procedurave u rrëzua. Edhe pse Gjykata Kushtetuese vendosi se kohëzgjatja e grupit të dytë të procedurave pranë Gjykatës Kushtetuese ishte e tepërt (shih paragrafin 8 më sipër), ajo gjykoi se nuk kishte juridiksionin për të akorduar kompensim.

#### **F. Procedurat e legalizimit**

14. Në një periudhë të pacaktuar, kompania M. bëri një ndërtim pa leje në truallin e kërkuesve, si shtesë të strukturës ekzistuese (shih paragrafin 3 më sipër), dhe në vitin 2013, ai ndërtim u legalizua. Në vitin 2014, shteti i shiti kompanisë 595.8 m<sup>2</sup> truall, mbi të cilin pozicionohej ndërtimi i legalizuar. Ky truall ishte pjesë e tokës që kërkohet nga kërkuesit. Kërkuesit nuk i kundërshtuan procedurat e legalizimit apo kontratën e shitjes.

15. Në vitin 2016, ZRPP-ja i hoqi emrat e kërkuesve nga lista e pronarëve të ndërtesës ekzistuese dhe e regjistroi atë si pronë të kompanisë M. Kërkuesit paraqitën një ankesë administrative ndaj masave të ZRPP-së, megjithatë ata nuk kanë nisur ende asnjë procedurë.

## II. LIGJI DHE PRAKTIKA PËRKATËSE E BRENDSHME

16. Më 26 maj 2010 dhe më 6 tetor 2011, Gjykata Kushtetuese konstatoi se ndryshimet që i jepnin Agjencisë pushtetin të shqyrtonte dhe rrëzonte vendimet e formës së prerë të Komisioneve të mëparshme ishin në shkelje të Kushtetutës dhe, në vijim, ishin anuluar. Gjykata Kushtetuese konstatoi se këto ndryshime shkelin, ndër të tjera, parimin e sigurisë juridike dhe të drejtën e pronësisë. Një përmbledhje e detajuar e dispozitave përkatëse të brendshme dhe praktikës gjyqësore janë bërë në *Gaba kundër Shqipërisë* (nr. 33369/17, §§ 43–56, 17 dhjetor 2024).

17. Parashikimet përkatëse në lidhje me mjetin kompensues për kohëzgjatjen e procedurave përcaktohet në *Bara dhe Kola kundër Shqipërisë* (nr. 43391/18 dhe 17766/19, § 37, 12 tetor 2021) dhe *ARB sh.p.k. dhe të tjerë kundër Shqipërisë* (nr. 39860/19 dhe 2 të tjerë, §§ 65–67, 27 maj 2025).

18. Agjencia, në vendimin e saj të anulimit, iu referua vendimit të Këshillit të Ministrave (VKM-ja) nr. 528/1996, ku përcaktoheshin procedurat për kompensimin e pronave të pozicionuara në zonat turistike.

### VLERËSIMI I GJYKATËS

#### I. PRETENDIM PËR SHKELJE TË NENIT 6 § 1 TË KONVENTËS

##### A. Siguria juridike

###### 1. Pranueshmëria

19. Qeveria argumentoi se vetëm Bledar Lasku dhe A. K. (shih paragrafin 11 më sipër) kishin kontestuar vendimin e Agjencisë pranë gjykatave vendase, dhe se për këtë arsye kërkuesit e tjerë nuk kishin statusin e viktimës.

20. Gjykata vëren se kërkuesit ndërmorën një sërë procedurash ndaj autoriteteve të brendshme dhe kompanisë M., në lidhje me sipërfaqet e tokave në fjalë. Grupi i tretë i procedurave (shih paragrafët 9–12 më sipër), që kanë të bëjnë me këtë ankesë, u iniciua për të mbrojtur të drejtat pronësore të të gjithë trashëgimtarëve, dhe konstatimet e gjykatave të brendshme kishin të bënin me rikthimin e të tri sipërfaqeve të tokës. Për këtë arsye, Gjykata vlerëson se autoriteteve të brendshme iu jepej mundësia për të korrigjuar shkeljen e pretenduar për të gjithë kërkuesit. Gjithashtu, të gjithë kërkuesit kanë demonstruar një qasje proaktive ndaj pronave konkrete, siç provohet nga pjesëmarrja e tyre në procedurat e tjera për të njëjtat sipërfaqe toke. Interesat pronësore të kërkuesve të tjerë ndikohen nga vendimi i Agjencisë dhe vendimet e gjykatave përkatëse. Për këtë arsye, në rrethanat e çështjes konkrete, argumenti i qeverisë për këtë aspekt duhet të rrëzohet.

21. Gjykata vëren se kjo ankesë nuk është qartazi e pambështetur në fakte sipas interpretimit të nenit 35 §§ 3 (a) të Konventës apo e papranueshme për shkaqe të tjerë. Për këtë arsye, ajo duhet të shpallet e pranueshme.

###### 2. Meritat

22. Kërkuesit parashtruan se të tre vendimet e Komisioneve të viteve 1996 dhe 1997 ishin të formës së prerë. Për këtë arsye, anulimi i tyre shkelte parimin e sigurisë juridike. Autoriteti i Agjencisë për të shqyrtuar vendimet e Komisionit *proprio motu* ishte shfuqizuar nga Gjykata Kushtetuese në kohën e gjykimit të çështjes nga Gjykata e Lartë.

23. Qeveria argumentoi se gjykatat vendase kishin vepruar në përputhje me parashikimet ligjore në fuqi në periudhën përkatëse. Gjithashtu, ajo shtoi se vendimet ishin anuluar me arsyetimin se ato ishin dhënë në kundërshtim me ligjin.

24. Gjykata vlerëson se kjo çështje paraqet problematika të ngjashme me ato në çështjen *Gaba* (cituar në sipër), ku u konstatua një shkelje e të drejtës së kërkuesit për gjykim të drejtë, sipas nenit 6 § 1 për anulimin e një vendimi të formës së prerë të komisionit për rikthimin e pronave pa rrethana substanciale dhe bindëse. Në atë çështje, Gjykata konstatoi si problematik faktin se Avokati i Shtetit mund të kishte kërkuar, në mënyrë të papërcaktuar, shqyrtimin e vendimit të formës së prerë të një komisioni të mëparshëm mbi çfarëdo arsyesh juridike të një natyre të përgjithshme, dhe jo vetëm mbi arsye të rrethanave substanciale dhe detyruese (*idem.*, §§ 88–89).

25. Në çështjen konkrete, titujt e pronësisë së kërkuesve u anuluan rreth dhjetë vite pasi vendimet përkatëse të Komisionit ishin bërë të formës së prerë. Gjykata e Apelit dhe Gjykata e Lartë konfirmuan arsyetimin e Agjencisë së komisionit përkatës i mungonte juridiksioni për të urdhëruar rikthimin e tokës së kërkuesve, duke iu referuar VKM-së nr. 528/1996 (shih paragrafin 18 më sipër), dhe duke qenë se toka konkrete nuk ishte e përshtatshme ligjërisht për rikthim. Megjithatë, gjykatat nuk mundën të shpjegonin zbatueshmërinë e asaj VKM-je për çështjen e kërkuesve, duke pasur parasysh se ajo i referohej specifikisht zonave turistike dhe faktin se trualli në fjalë nuk ishte përcaktuar si i tillë. Për këtë arsye, gjykatat nuk ofruan arsye të qarta, ose nuk përcaktuan një bazë ligjore të qartë se përse trualli në fjalë nuk ishte i përshtatshëm për rikthim.

26. Gjithashtu, pasi trualli i ishte marrë kërkuesve, një pjesë e tij iu transferua palëve të tjera private, të cilat vazhdojnë ta zotërojnë edhe sot (shih paragrafin 14 më sipër). Si rezultat, qeveria nuk dha një arsye bindëse për revokimin e vendimeve të komisioneve për rikthimin e pronës. Gjithashtu, duhet të theksohet se shqyrtimi administrativ dhe gjyqësor nuk ngrinte dyshime për vërtetësinë e dokumenteve të paraqitura nga kërkuesit për të provuar pronësinë e paraardhësit të tyre, dhe as ndonjë provë tjetër që mund të provonte keqbesim nga ana e tyre. Vendimi për njohjen e të drejtave të tyre për tre sipërfaqet e tokave prej 1,070 m<sup>2</sup> është ende në fuqi, pasi anulimi kishte të bënte vetëm me rikthimin e tyre *in natura*.

27. Për këtë arsye, qeveria nuk ka provuar se ekzistonin rrethana substanciale dhe bindëse që justifikonin anulimin e vendimeve në fjalë dhe që do të mund të bindnin Gjykatën të arrinte një përfundim tjetër nga ai në çështjen *Gaba* (cituar më sipër, §§ 89–92). Në këto rrethana është shkelur parimi i sigurisë juridike i parashikuar në nenin 6 § 1 të Konventës.

#### **B. Kohëzgjatja e procedurave**

28. Kërkuesit u ankuan edhe se grupi i dytë i procedurave nuk është përfunduar brenda një “afati të arsyeshëm”. Ata argumentuan se Gjykata Kushtetuese duhej t’iu kishte dhënë kompensim dhe jo të konstatonte vetëm shkeljen e të drejtës së tyre.

29. Qeveria parashtroi se kërkuesit nuk kishin paraqitur ndonjë kërkesë për kompensim pranë Gjykatës së Rrethit në mbështetje të neneve 399/6 dhe 399/10 të Kodit të Procedurës Civile (shih referencën në paragrafin 17 më sipër), dhe për pasojë nuk kishin shteruar mjetet e brendshme.

30. Gjykata Kushtetuese konstatoi se kërkuesve iu ishte shkelur e drejta që çështja e tyre të dëgjohej brenda një afati të arsyeshëm pranë Gjykatës së Lartë në grupin e dytë të procedurave. Në mbështetje të neneve 399/6 dhe 399/10 të Kodit të Procedurës Civile, ata duhej të kishin paraqitur një kërkesë për kompensim pranë Gjykatës së Rrethit. Në parim, Gjykata ka konstatuar se mjeti kompensues për kohëzgjatjen e tepërt të procedurave ishte një mjet efikas (shih *Bara dhe Kola*, §§ 110–18, dhe *ARB sh.p.k. dhe të tjerë*, § 192, të dy cituar më sipër). Kërkuesit nuk e kanë shfrytëzuar këtë mjet. Për këtë arsye, ankesa në lidhje me kohëzgjatjen e procedurave duhet të rrëzohet në mbështetje të nenit 35 §§ 1 dhe 4 të Konventës për mosshkrim të mjeteve të brendshme.

#### **II. PRETENDIM PËR SHKELJE TË NENIT 1, TË PROTOKOLLIT NR. 1**

31. Kërkuesit u ankuan edhe se anulimi i vendimeve të Komisionit të viteve 1996 dhe 1997 kishte shkaktuar shkeljen e nenit 1, të Protokollit nr. 1 të Konventës. Kjo ankesë nuk është e pambështetur në fakte sipas interpretimit të nenit 35 § 3 (a) të Konventës, dhe as nuk është e papranueshme për arsye të tjera. Për këtë arsye, ajo duhet të shpallet e pranueshme.

32. Gjykata vëren se vendimet e viteve 1996 dhe 1997, që ishin të formës së prerë, kishin të bënin me titujt e pronësisë së kërkuesve ndaj që ishin shpronësuar prej paraardhësve të tyre të ndjerë (shih paragrafin 2 më sipër). Titulli i pronësisë së kërkuesve ishte regjistruar më pas pranë Regjistratit të Tokës dhe ata ushtronin të drejtat e pronës ndaj saj. Për këtë arsye, ajo e konsideron kërkesën e kërkuesve ndaj atij trualli të mirëpërcaktuar në juridiksionin e brendshëm për t'u cilësuar si "zotërim" i zbatueshëm sipas nenit 1, të Protokollit nr. 1 (shih, për shembull, *Ramadhi dhe të Tjerë kundër Shqipërisë*, nr. 38222/02, § 71, 13 nëntor 2007 dhe *Vikentijevik kundër ish-Republikës së Maqedonisë*, nr. 50179/07, § 60, 6 shkurt 2014).

33. Prishja e vendimeve të formës së prerë për rikthimin shkakton një ndërhyrje në pasuritë e kërkuesve (shih *Nelyubin kundër Rosisë*, nr. 14502/04, § 32, 2 nëntor 2006, dhe *Vikentijevik*, cituar më sipër, § 61). Për këtë arsye, duhet të përcaktohet nëse ndërhyrja për të cilën është bërë ankesa ishte e ligjshme, dhe nëse po, nëse ishte në përpjesëtim me qëllimin legjitim të ndjekur.

34. Gjykata vëren se kjo ankesë lidhet ngushtë me ankesën e shqyrtuar në mbështetje të nenit 6 § 1, në lidhje me anulimin e vendimeve të komisionit (shih paragrafët 22–27 më sipër) (shih *Vrioni dhe të tjerë kundër Shqipërisë*, nr. 2141/03, §§ 74–75, 24 mars 2009). Pasi konstatoi se autoritetet vepruan në shkelje të nenit 6 § 1 të Konventës, Gjykata vëren se anulimi i tre vendimeve të formës së prerë të Komisionit pa rrethana substanciale dhe bindëse, në një mënyrë që nuk ishte në pajtim me parimin e sigurisë juridike, i zhgënjeu kërkuesit për sa i përket vendimeve të rikthimit, dhe i privuan ata nga mundësia për të zbatuar titujt e tyre të pronësisë ndaj pronës.

35. Për këtë arsye, ishte shkelur neni 1 i Protokollit nr. 1 të Konventës.

#### ZBATIMI I NENIT 41 TË KONVENTËS

36. Kërkuesit kërkuan 3,240,894 euro për dëmin material dhe jomaterial dhe 20,000 euro për kostot dhe shpenzimet e bëra pranë gjykatave të brendshme dhe pranë Gjykatës.

37. Qeveria i kundërshtoi këto kërkesa si të pajustificuara.

38. Gjykata vlerëson se kërkuesit duhet të vendosen sa më shumë të jetë e mundur në një situatë ekuivalente me atë në të cilën do të gjendeshin nëse nuk do të ishte shkelur neni 1 i Protokollit nr. 1 të Konventës, nëse shteti i paditur do të rikthente titullin e tyre të pronësisë për pronën në fjalë dhe t'ia kthente atë (duke përfshirë rihapjen e procedurave të brendshme, nëse kjo do të ishte e zbatueshme). Në të njëjtën kohë, duke iu referuar rrethanave të çështjes, është e mundur që *restitutio in integrum* mund të mos jetë i realizueshëm (krahaso me *Vrioni*, cituar më sipër, § 83). Rrjedhimisht, nëse qeveria nuk mund të garantojë rikthimin, qoftë plotësisht apo pjesërisht, kërkuesit do të duhet të marrin një kompensim monetar të përshtatshëm (të përlllogaritur në përputhje me kërkesat e brendshme për vlerësimin e pronës në vlerën aktuale dhe praktikën e Gjykatës), ose dhënien e një prone të ngjashme sipas vlerës aktuale (krahaso me *BrumÎrescu kundër Rumanisë* (gjykim i drejtë) [DHM], nr. 28342/95, §§ 19–24, GJEDNJ 2001 I; *Drozdyk dhe Mikula kundër Ukrainës*, nr. 27849/15 dhe 33358/15, §§ 60–62, 24 tetor 2024; dhe *Jella dhe të Tjerë kundër Shqipërisë* [Komiteti], nr. 7564/07, § 32, 5 mars 2024).

39. Gjykata u akordon kërkuesve së bashku 3,600 euro për dëmin jomaterial plus çdo taksë që mund të tarifohet.

40. Për sa u përket dokumenteve në zotërimin e saj, Gjykata e vlerëson të arsyeshme që t'i akordojë kërkuesve së bashku 3,000 euro për kostot dhe shpenzimet që kanë të bëjnë me procedurat pranë saj, plus çdo taksë që mund të tarifohet.

#### PËR KËTO ARSYE, GJYKATA, UNANIMISHT

1. E shpall ankesën sipas nenit 6 § 1 të Konventës, në lidhje me kohëzgjatjen e procedurave të papranueshme, dhe ankesat në lidhje me shkeljen e sigurisë juridike sipas nenit 6 të Konventës dhe nenit 1, të Protokollit nr. 1 të pranueshme;

2. Gjykon se është shkelur neni 6 § 1 dhe neni 1 i Protokollit nr. 1 të Konventës për sa i përket anulimit nga ana e autoriteteve të brendshme të vendimeve të Komisionit, të viteve 1996 dhe 1997, për rikthimin e pronës për kërkuesit.

3. Gjykon

a) se shteti i paditur duhet të garantojë, me anë të mjeteve të duhura dhe brenda dymbëdhjetë muajve, rikthimin e plotë të titullit të pronësisë së kërkuesve për sipërfaqet e tokës në fjalë, ose t'iu ofrojë kërkuesve kompensimin monetar ose një pronë të ngjashme;

b) se shteti i paditur duhet t'i paguajë së bashku kërkuesve shumat e mëposhtme, që duhet të konvertohen në monedhën e shtetit të paditur në normën në datën e shlyerjes:

i. 3,600 euro (tre mijë e gjashtëqind euro), plus çdo taksë që mund të tarifohet për dëmin jomaterial;

ii. 3,000 euro (tre mijë euro), plus çdo taksë që mund t'i tarifohet kërkuesve për kostot dhe shpenzimet;

iii. se që nga përfundimi i periudhës tremujore të sipërpërmendur deri në shlyerje, interesi i thjeshtë do të duhet të paguhet për shumat e mësipërme në normën e barasvlershme me normën marginale të huadhënies së Bankës Qendrore Evropiane gjatë periudhës së mosshlyerjes plus tre pikë përqindje.

4. Rrëzon pjesën tjetër të kërkesës së kërkuesve për shpërblim të drejtë.

Hartuar në anglisht dhe njoftuar me shkrim më 18 nëntor 2025, në mbështetje të Rregullit 77 §§ 2 dhe 3 të Rregullores së Gjykatës.

**Olga Chernishova**  
ZËVENDËSSEKRETARE

**Úna Ní Raifeartaigh**  
KRYETAR

SHTOJÇË

Nr.	Emri i kërkuesit	Viti i lindjes/regjistrimit	Kombësia	Vendbanimi
1.	Bledar LASKU	1968	Shqiptare	Tiranë
2.	Meri IKONOMI	1948	Shqiptare	Tiranë
3.	Shpresa KEKEZI	1963	Shqiptare	Tiranë
4.	Teri KEKEZI	1997	Shqiptare	Tiranë
5.	Aleksandra LASKU	1928	Shqiptare	Tiranë
6.	Ingrid LASKU	1964	Shqiptare	Tiranë
7.	Kostandin LASKU	1961	Shqiptare	Tiranë
8.	Rezarta NGJELA	1961	Shqiptare	Tiranë
9.	Dhimiter SHKURTI	1957	Shqiptare	Tiranë
10.	Donika SHKURTI	1954	Shqiptare	Tiranë
11.	Jani SHKURTI	1957	Shqiptare	Tiranë
12.	Leandro SHKURTI	1987	Shqiptare	Tiranë
13.	Roland SHKURTI	1981	Shqiptare	Tiranë